

הילד תחת המיטה

פרסטון מקקליר

מתחת מיטתו של גילס היה ילד, שיצא כל לילה, רקד
ורעש והפחיד את גילס.
גילס צעק "אמא, אבא, יש כאן ילד תחת המיטה. בואו
מהר, הוא יוצא עכשיו!"

לפני הרבה זמן, בחדר כמו שלי ושלך, מלא צעצועים
ותמונות, גר מפלץ קטן בשם גילס.

אבל ברגע שהם כיבו את האור הילד יצא שוב, וקפץ, השתולל והפחיד. הוא קפץ מהארון עד לדלת ודפק בדלת.

אבל ילדים היום חכמים והילד נעשה לא-נראה כך שאמא או אבא של גילס לא ראו אותו. הם אמרו "אין היום ילדים".

בבוקר הילד נעלם תמיד תחת המיטה, עד שעה עשר בערב.

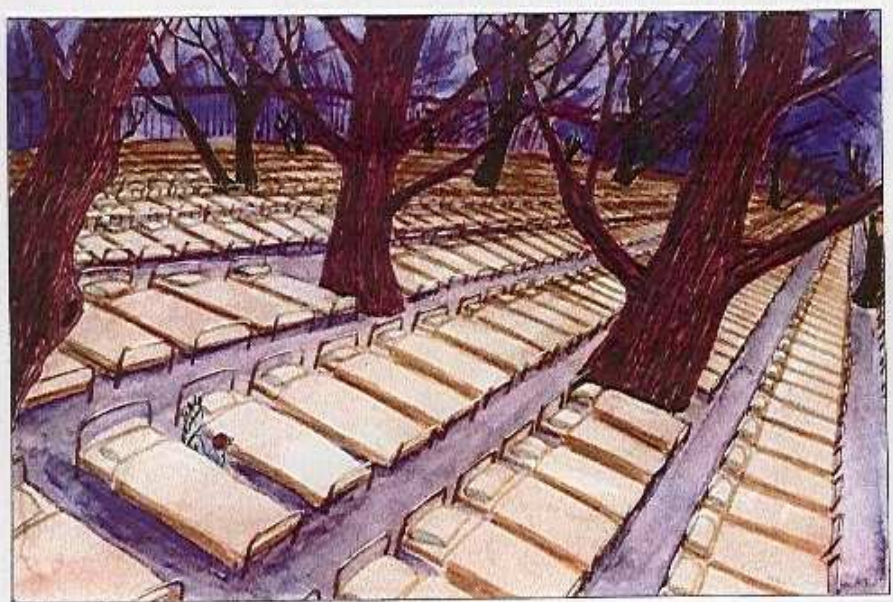
הוא שם על עצמו סדין וקרא "בוווו!"

גילס נעמד במיטה וצעק "לך מכאן ילד. אחרת אמשיך
ואומר עוד אלף לחשים כאלה."
הילד יצא מתחת המיטה, שפשף את ראשו וקרא "לך
אתה, מפלץ!"
אבל גילס המשיך לשיר
"בומפר, סומפר.. לך מכאן ילד. עם לחש שחרור, עם
רקיעת רגליים, עם מכת הזנב שלי, הסתלק ילד, כדי
שהמפלץ יוכל לישון!"

וכל בוקר אמא ואבא של גילס אמר "אין דבר כזה כמו
ילדים!"
לילה אחד הסתתר גילס תחת שמיכה והתחיל לשיר
"בומפר, סומפר.. לך מכאן ילד. זה לחש שחרור, עם
רקיעת רגליים, עם מכת הזנב שלי, הסתלק ילד, כדי
שהמפלץ יוכל לישון!"
"אווך" נשמע קול תחת המיטה "תזהר עם לחש הזה.
גרמת לי חור גדול בראש!"

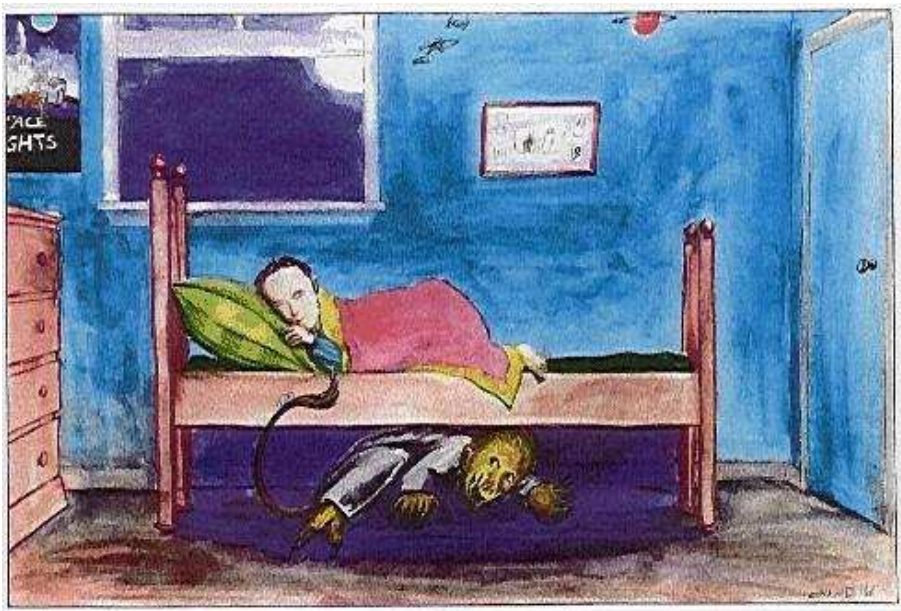

גילס והילד יצאו דרך המנהרה שמתחת למיטה, והלכו אחרי האור עד שאחרי הפינה מצאו דלת עם מספר עשר.
"זה כאן ידידי. עזרת לי למצוא את ביתי. אולי תכנס לרגע?"

ולפני שגילס יכול היה לסרב הילד משך אותו דרך דלת מספר עשר לאולם סודי. הם עברו דרך הדלת והמשיכו ללכת. הם יצאו כבר מתחת המיטה וגילס ראה למעלה על עצים בית גדול.

ואז אמר הילד "מפלץ, אני מצטער. פשוט תעיתי בדרך, הלכתי לאבוד."
"לא, לא, ילדים משקרים רק כדי שיוכלו לעשות עוגה ממפלץ."
להפתעתו של גילס הילד התחיל לבכות.
גילס התיישב לידו ושאל "מדוע אתה בוכה?"
"כי אני לבדי, ולא מוצא את דרכי הביתה, ושמעתי שהמפלצים משקרים כדי שיוכלו לעשות עוגה מילדים"
"לא, אני אף פעם לא עשיתי עוגה מילד, וגם לא ארצה לנסות כזו, אבל יש לי אור ואוכל לעזור לך למצוא דרך הביתה."

וכך, בליל הירח, בבית שעל העץ, הילדים שיחקו
 במחבואים.
 אבל הזמן לא מתחשב לא בילדים ולא במפלצים. וביום
 כולם התפזרו. אבל בערב ילדים ומפלצים הם אותו
 הדבר וכולם חוזרים כדי לשחק.
 לפעמים ילדים מבקרים אצל גילס ומשחקים בשוטרים
 ושודדים
 ולפעמים גילס מבקר את הילדים כדי לשחק במדען
 משוגע ובמפלצים.

**ולכן יכולים להיות גם מפלצים
 תחת מיטות של הילדים.**

בשמחה גדולה הודיע הילד שחזר וקרא "הי, ידידי",
 בואו, תתאספו ותכירו את החבר החדש שלי. הלכתי
 לאבוד והוא עזר לי למצוא דרך חזרה. המפלץ הזה הוא
 מעניין יותר מאשר תהלוכת ליצנים!"
 ואז מכל הפינות הופיעו ילדים. אחדים היו לבושים כמו
 קאובויים, אחרים כמו אינדיאנים ועוד אחרים כמו
 שוטרים וכמו שודדים. היו ילדים גדולים והיו קטנים,
 כולם ילדים.
 "שלוש פעמים הידד לידידי המפלץ" קרא הילד.
 "קראו שלוש פעמים הידד למפלץ גילס. הוא יהיה המלך
 שלנו היום."
 "הידד, הידד, הידד! הנה המפלץ."
 והילד שואל "מלכי הנערץ מה תצווה עכשיו?"
 ומכס המלכות הודיע גילס "היום משחקים במחבואים"